

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/39/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200828
Dátum vydania rozhodnutia: 06.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7017200828.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: Controlsystem SK, s. r. o., Karpatská 1, Košice, právne zastúpený: JUDr. Eugen Kostovčík, advokát, Gelnická 33, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101582641/2017 z 18. júla 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. septembra 2018, č.k.: 6S/99/2017-35, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/99/2017-35 zo dňa 20. septembra 2018, z a m i e t a .

Kasačnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou žiadal preskúmať rozhodnutie žalovaného č. 101582641/2017 zo dňa 18. júla 2017, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie Daňového úradu Košice (ďalej aj „správca dane“ alebo „správny orgán prvého stupňa“) č. 100526724/2017 zo dňa 24. marca 2017, ktorým bol podľa § 68 ods. 5, ods. 6 Daňového poriadku vyrubený rozdiel dane 12.553,99 eura za zdaňovacie obdobie november 2014.

2. Krajský súd z pripojených administratívnych spisov zistil, že správca dane vykonal u žalobcu kontrolu na priznanie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie november 2014 o výsledku ktorej vyhotovil protokol č. 103811751/2016 zo dňa 31. augusta 2016. Žalobca v daňovom priznaní za predmetné zdaňovacie obdobie deklaroval nadobudnutie tovaru v tuzemsku podľa § 11 a § 11a zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“), so základom dane 236.199,46 eura a odpočítaním 20 % DPH, v sume 47.239,88 eura. Predmetom nadobudnutia bol nákup tovarov od nemeckých spoločností na základe faktúr - č. FP 2014097 z 30. októbra 2014, od

dodávateľa U. GmbH, D. základ dane 82.934,- eur, 20 % DPH v sume 16.586,79 eura, nákup CNC stroja Miyano Model: BNA - 42 MSY2 a č. FP 2014099 zo dňa 30. októbra 2014, základ dane 90.495,36 eura s 20 % DPH v sume 18.099,07 eura, nákup CNC stroja, ďalej č. FP 2014101 zo dňa 21. novembra 2014, dodávateľ P. & Co.KG, základ dane 16.270,- eur, s 20% DPH v sume 3.254,02 eura, nákup podávača Citizen L 12, č. FP2014103 z 18. novembra 2014, dodávateľ V. GmbH, základ dane 46.500 eur, s 20 % DPH 9.300,- eur, nákup CNC stroja RWT 30X CNC/FR. Žalobca deklaroval dodanie strojov s oslobodením od dane podľa § 43 ods. 1, ods. 4 zákona o DPH od iného členského štátu (Maďarska) na základe vystavených faktúr maďarským daňovým subjektom s IČ DPH, a to č. 2014021 z 24. novembra 2014, v sume 183.588,43 eura, odberateľ UT product Kft., dodanie valcovačky závitov RWT 30XCNC/RF, č. 2014022 z 22. augusta 2014, v sume 89.500,- eur, odberateľ E., za dodanie CNC sústruhu QUICK Tech I-42 Ultimate, č. 2014023 z 28. novembra 2014, v sume 54.500,- eur, odberateľ VESZ-MONT 2000 Kft, za dodanie stroja CNC Akira SR3 A XP.

3. Konateľ žalobcu, F. L. H. na ústnom pojednávaní k faktúram uviedol, že k č. FP 2014097 - preprava CNC stroja Miano bola realizovaná spoločnosťou C., NEDERLAND, do spoločnosti A. 2003 Kft., Maďarsko č. CMR 900009/1, keďže nebol technologicky vhodný, stroj bol predaný odberateľovi U. Kft., Maďarsko, č. FP 2014031 z 29. decembra 2014, stroj objednával žalobca v roku 2014 od spoločnosti U. GmgH, žalobca prepravu objednával od špeditéra - zasielateľskej spoločnosti S. Kft., Maďarsko, faktúru za prepravu č. 805/2014/V uhradil bezhotovostným prevodom 16. septembra 2015 v sume 2.230,- eur. Fakturované služby zasielateľstva predstavovalo zabezpečenie prepravy z Holandska - začiatok prepravy do Maďarska - koniec prepravy. K faktúre č. FP 201499 - CNC stroj S. bol prepravený z Holandska do GIGA 2003, Kft. Maďarsko, č. CMR 90000/2, objednaný bol v roku 2014 od U. GmbH, prepravu realizovala Mission Studio Kft. Maďarsko, č. fa 805/2014/, uhradená bankovým prevodom 16. septembra 2015 v sume 2.230 eur. Stroj bol predaný spoločnosti A. Kft. č. faktúry 2014027. Služby zasielateľstva - prepravy boli zabezpečené od dodávateľa z Holandska na miesto určenia v Maďarsku, kde bola ukončená preprava. K faktúre č. FP 2014101 - preprava podávacieho zariadenia k sústruhu Citizen L 12 bola realizovaná spoločnosťou S. Kft., Maďarsko č. CMR 296 z 20. novembra 2014 pre spoločnosť F. systems Kft. Maďarsko č. faktúry za prepravu 809/2014-V t 24. novembra 2014. Prepravné služby boli poskytované špedičnou spoločnosťou Mission Studio Kft. Napokon čo sa týka faktúry č. P 2014103, preprava stroja bola realizovaná dodávateľom V. GmbH, faktúra č. R33066 z 18. novembra 2014 s dodacou podmienkou DDU. Začiatok prepravy bol v nemeckom meste Engen priamo do Maďarska, pričom žalobca prepravu nefinancoval.

4. Správca dane na základe zisteného skutkového stavu vydal rozhodnutie č. 100526724/2017 z 24. marca 2017, ktorým vyrubil rozdiel v sume 12.553,99 eura na DPH za zdaňovacie obdobie november 2014. Nepriznal nadmerný odpočet DPH za zdaňovacie obdobie november 2014 v sume 9.258,- eur a vyrubil daň v sume 3.295,99 eura. Zhodnotením zisteného skutkového stavu v kontrolovanom zdaňovacom období zistil, že žalobcovi v zmysle § 17 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a § 20 ods. 1 písm. b) zákona o DPH vznikla daňová povinnosť z faktúr č. FP 2014101 z 21. novembra 2014, základ dane 16.270,-eur, DPH v sume 3.254,02 eura, FP č. 2014103 z 18. novembra 2014, základ dane 46.500,-eur DPH 9.300,- eur, celkom daň z nadobudnutia tovaru podľa § 11 zákona o DPH v nadväznosti na § 17 ods. 2 zákona v zdaňovacom období november 2014 je 9.300,- eur + 3.254,02 eura = 12.554,02 eura. Žalobcovi naopak nevznikla daňová povinnosť z faktúr FP 2014097 z 30. októbra 2014, základ dane 82.934,- DPH, 16.586,79 eura a č. FP 2014099 z 30. októbra 2014, základ dane 90.495,36 eura, DPH 18.099,07 eura, s rozdielom dane v riadku 08 v sume 34.685,89 eura. Dospel k záveru, že pokiaľ ide o nákup stroja zo Slovinska (Akira Seiki Sr3 XP CNC) a jeho predaj do Maďarska, ide o dovoz stroja s režimom zdanenia upraveným osobitnými ustanoveniami zákona o DPH, tovar nebol prepravený na územie SR, nemohol ho dodať do Maďarska v režime s oslobodením od dane a zároveň uviesť v kontrolnom výkaze DPH. Žalovaný v rozhodnutí poukázal tiež na závery rozsudku ESD C-536/2008 a C-539/2008. V danom prípade žalobca nebol registrovaný v Maďarsku na DPH, tovar si objednal pod slovenským IČ DPH SK 2023554445, preprava tovaru - strojov skončila v Maďarsku, z tohto dôvodu neboli splnené podmienky pre odpočítanie dane a vznik práva na odpočítanie dane v sume 47.239.88 eura, titulom faktúr - FP č. 2014097, FP č. 2014099, FP č. 2014101 a č. FP 2014103.

5. Finančné riaditeľstvo v napadnutom rozhodnutí zdôraznilo, že podmienky posúdenia či ide o trojstranný obchod definuje § 45 zákona o DPH. Trojstranný obchod znamená, že ten istý tovar je predmetom dvoch kúpnych zmlúv (dve po sebe nasledujúce dodania toho istého tovaru), pričom jedna z dodávok je tzv. nepohyblivá dodávka. Osobitné určenie miesta nadobudnutia tovaru podľa § 45 zákona o DPH sa týka trojstranných obchodov, spĺňajúcich podmienky, podľa ktorých ide o obchod medzi tromi platiteľmi dane, registrovanými v troch členských štátoch, prvý dodávateľ má uzatvorenú zmluvu s prvým odberateľom, ktorý tovar objednal pod identifikačným číslom prideleným v členskom štáte sídla, dodávateľ dá pokyn na prepravu tovaru druhému odberateľovi (tzv. pohyblivá dodávka je dodávka od prvého dodávateľa k druhému odberateľovi), tzv. pohyblivá dodávka je dodávka tovaru, s ktorou je spojené odoslanie alebo preprava tovaru. Všetky ostatné sú nepohyblivé dodávky a miesto dodania sa určuje podľa § 13 ods. 1 písm. c) tohto zákona. V preverovanom prípade je pohyblivou dodávkou dodávka od nemeckých dodávateľov slovenskému daňovému subjektu Controlsystem SK s. r. o., prvý odberateľ má uzatvorenú kúpnu zmluvu s druhým odberateľom na ten istý tovar, tovar je prepravený od dodávateľa k druhému odberateľovi prvým dodávateľom prípadne prvým odberateľom, prípadne prepravnou firmou na ich účet, prvý odberateľ však nie je zaregistrovaný pre DPH v štáte skončenia prepravy, dodávateľ vyhotovil faktúru pre druhého odberateľa. V predmetnom prípade ide o dve dodávky tovaru: nemecké spoločnosti dodávajú tovar slovenskému daňovému subjektu Controlsystem SK s.r.o., slovenský daňový subjekt Controlsystem SK s. r. o. dodáva tovar - stroje maďarským spoločnostiam, prvá je pohyblivá dodávka, pretože preprava tovaru začína v Nemecku a končí v Maďarsku a uskutočnila sa pod dispozičnou mocou slovenského daňového subjektu Controlsystem SK s. r. o. (Nemecko - Controlsystem SK s.r.o.), druhá je nepohyblivá dodávka Controlsystem SK - maďarské spoločnosti. Nemecké spoločnosti vystavili pre Controlsystem SK faktúry bez dane, nakoľko dodanie tovaru bolo oslobodené od dane a v súhrnnom výkaze podanom u svojho správcu dane oznámili dodanie tovaru. Žalovaný postup správcu dane považoval za správny, pretože ak daňový subjekt tvrdil, že nebol povinný odvieť daň na Slovensku, mal sa registrovať v Maďarsku, v členskom štáte druhého odberateľa, keďže v Maďarsku mal zdaniteľný obchod, t. j. nadobudnutie tovaru z iného členského štátu (získal právo disponovať s tovarom, v mieste skončenia prepravy) a následne mal fakturovať tovar kupujúcemu z Maďarska s DPH platnou v Maďarsku. Aby sa prvý odberateľ nemusel registrovať v členskom štáte druhého odberateľa (pri trojstrannom obchode), daňová povinnosť sa prenáša na kupujúceho v kraji druhého odberateľa, v Maďarsku, avšak len za splnenia zákonných podmienok, jednak že platiteľ dane v členskom štáte prvého odberateľa musí do súhrnného výkazu uviesť dodanie tovaru do iného členského štátu (v súhrnnom výkaze označí zdaniteľný obchod pod osobitným symbolom zdaniteľného obchodu) a na faktúre vyznačí informáciu pre druhého odberateľa aj pre správcu dane, že ide o trojstranný obchod, ktoré povinnosti daňový subjekt nesplnil. Naopak uplatnil samozdanenie z nadobudnutia tovaru z iného členského štátu (§ 11 zákona o DPH) a následne podľa daňového priznania, účtovníctva, evidencie a DPH dodal tovar s oslobodením od dane. Žalovaný z tohto dôvodu uplatnil základný princíp určenia miesta nadobudnutia tovaru z iného členského štátu - Maďarsko, pretože tovar musí byť zdanený v členskom štáte skončenia prepravy. Daňový subjekt použil pri objednávke slovenské identifikačné číslo pre DPH, aj keď dal pokyn dodávateľovi na prepravu tovaru do Maďarska. Nemeckí dodávatelia v oboch prípadoch podľa údajov VIES uviedli dodanie tovaru do iného členského štátu v súhrnnom výkaze za 11/2014, uplatnili režim oslobodenia od dane a mali k dispozícii slovenské identifikačné číslo DPH, pod ktorým si daňový subjekt objednal tovar. Povinnosť zaplatiť daň vznikla daňovému subjektu aj v Maďarsku, nemal možnosť odpočítania dane v Maďarsku. Žalobca tak nemal právo na odpočítanie dane z nadobudnutia tovaru v SR, pretože tovar nepoužil na svoje zdaniteľné obchody (rozsudky SD EÚ C-536/08 a C-539/08), v zmysle ktorých ak by sa právo na odpočet priznalo, mohlo by dôjsť k narušeniu základného princípu DPH, keďže zdaniteľná osoba, ktorej sa priznalo právo na odpočet, by už nebola motivovaná preukázať zdanenie dotknutého nadobudnutia tovaru v rámci spoločenstva, kde došlo k ukončeniu odoslania alebo prepravy. Zákon o DPH daňovému subjektu umožňuje opraviť základ dane z nadobudnutia tovaru na nulu, ak preukáže zaplatenie dane z nadobudnutia tovaru v Maďarsku a správca dane mu daň vráti, čím zabraňuje daňovým únikom a DPH bola v rámci intrakomunitárnych obchodov správne vybratá. Výkladom príslušných ustanovení šiestej smernice Rady 77/388/EHS o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu - spoločný systém DPH, jednotný základ jej stanovenia, ktorá je právnym základom zákona o DPH pri reťazových obchodoch, konkrétne ustanovení sa určenia miesta

dodania pri pohyblivej dodávke tovaru (§ 13 ods. 1 písm. a) zákona o DPH), určenia miesta dodania pri nepohyblivej dodávke tovaru (§ 13 ods. 1 písm. c) zákona o DPH), a uplatnenia oslobodenia od dane pri tzv. intrakomunitárnej dodávke tovaru (§ 43 zákona), a teda dodávke tovaru z jedného do iného členského štátu, ktorá je pohyblivou dodávkou. Základné zásady vyplývajúce z rozsudku Súdneho dvora EÚ v prípade C-245/04, premietnuté na príslušné ustanovenia zákona o DPH sú:

- dve po sebe nasledujúce dodávky by mohli byť oslobodené od dane podľa § 43 zákona (oslobodenie od dane pri intrakomunitárnej dodávke tovaru) iba ak by obe dodávky predstavovali súčasne jediný pohyb tovaru v rámci Európskej únie, miestom prvého dodania tovaru by bol členský štát začatia prepravy alebo odoslania tovaru a miestom prvého nadobudnutia tovaru by bol členský štát ukončenia prepravy alebo odoslania tovaru a miestom prvého nadobudnutia tovaru by bol členský štát ukončenia prepravy alebo odoslania tovaru a súčasne miestom druhého dodania tovaru by bol členský štát začatia prepravy alebo odoslania tovaru a miestom nadobudnutia tovaru by bol členský štát ukončenia prepravy alebo odoslania tovaru; takáto reťazová súvislosť je však nelogická, preto nemôžu byť od dane oslobodené obidve dodávky tovaru,

- § 43 zákona nemožno vykladať v zmysle, že obom po sebe nasledujúcim súčasným dodávkam tovaru možno pripísať len jediný pohyb tovaru v rámci Európskej únie, hoci dve po sebe nasledujúce dodávky zakladajú iba jediný pohyb tovaru, musia byť považované za časovo po sebe nasledujúce,

- druhý dodávateľ môže previesť na druhého odberateľa právo disponovať s tovarom ako vlastník, iba ak ho predtým dostane od prvého dodávateľa, a preto k druhej dodávke môže dôjsť až po vykonaní prvej dodávky,

- ak dve po sebe nasledujúce dodávky tovaru za úhradu vykonané zdaniteľnými osobami týkajúce sa toho istého tovaru zakladajú jedinú prepravu alebo odoslanie tovaru v rámci Európskej únie, preprava alebo odoslanie môžu byť priradené iba k jednej z dvoch dodávok, ktorá samotná bude oslobodená od dane podľa § 43 zákona,

- ak dodávka, zakladajúca prepravu alebo odoslanie tovaru v rámci Európskej únie a ktorá má za následok nadobudnutie tovaru v rámci EÚ zdaňované v členskom štáte skončenia prepravy alebo odoslania tovaru, je prvou z dvoch dodávok tovaru, druhá dodávka sa považuje za dodávku s miestom dodania v členskom štáte nadobudnutia tovaru, ktoré (nadobudnutie tovaru) predchádzalo druhej dodávke tovaru, teda dodávke tovaru v členskom štáte skončenia nadobudnutia tovaru, a teda dodávke tovaru v členskom štáte skončenia odoslania alebo prepravy tovaru. Aplikáciou rozsudku na dotknuté obchodné transakcie žalovaný skonštatoval, že prvá dodávka tovaru medzi nemeckými dodávateľmi FMB Maschinenbaugesellschaft mbH (faktúra č. FP 2014101) a Rollwalztechnik Alebe+Hölticha GmbH (faktúra č. FP 2014103), obe so sídlom v Nemecku a Controlsystem SK, s.r.o., bola pohyblivou dodávkou s tým, že nemeckí dodávatelia dodali tovar na Slovensko a uplatnili oslobodenie od dane, daňový subjekt nadobudol tovar na Slovensku a, vzhľadom na nepoužitie dodávok na svoje zdaniteľné obchody na Slovensku, bol povinný odvieť daň bez možnosti odpočítania dane

6. Krajský súd napadnutý rozsudok odôvodnil podľa § 24 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5 daňového poriadku a § 17 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4, § 45 ods. 1, ods. 2 zákona o DPH a skonštatoval, že pri dodaní tovaru z jedného do iného členského štátu sa určuje miesto dodania (dodávateľ uskutoční zdaniteľný obchod, kde sa preprava tovaru začína uskutočňovať, avšak uplatní oslobodenie od dane) a zároveň pre ten istý tovar sa určuje miesto nadobudnutia tovaru (nadobúdateľ uskutoční zdaniteľný obchod v členskom štáte, kde sa uskutočnila preprava tovaru). Správny súd považoval za dôležité, že § 45 ods. 2 vzájomne súvisí s § 17 ods. 1 až 3 zákona o DPH a takto ich treba aj posudzovať, stotožnil sa s výkladom § 17 ods. 1 zákona o DPH, podľa ktorého miestom nadobudnutia tovaru z iného členského štátu v zmysle § 17 ods. 1 zákona o DPH je miesto, kde sa tovar nachádza v čase skončenia odoslania alebo prepravy k nadobúdateľovi. Zároveň platí, že podľa § 17 ods. 2 zákona o DPH zdanenie nadobudnutia tovaru bude v tuzemsku, ak si objednávateľ objednal tovar pod identifikačným číslom pre DPH, prideleným v tuzemsku, v danom prípade si žalobca objednal tovar pod identifikačným číslom prideleným na Slovensku. Takéto určenie miesta nadobudnutia tovaru ale nebude platiť za predpokladu, ak daňový subjekt - objednávateľ, preukáže, že k zdaneniu nadobudnutia tovaru došlo už v členskom štáte, kde sa skončila preprava tovaru, v prejedávanom prípade teda v štáte Maďarsko. Trojstranný obchod znamená, že ten istý tovar je predmetom troch kúpnych zmlúv, tzn. dve po sebe nasledujúce dodania toho istého tovaru, pričom jedna z dodávok je tzv. nepohyblivá dodávka. Osobitné určenie

miesta nadobudnutia tovaru podľa § 45 zákona o DPH sa týka len trojstranných obchodov, spĺňajúcich tieto podmienky. Ide o obchod medzi tromi platiteľmi dane, zaregistrovanými v troch členských štátoch, prvý dodávateľ má uzatvorenú zmluvu s prvým odberateľom, ktorý si objedná tovar pod identifikačným číslom prideleným v členskom štáte kde sídli, dá ale pokyn na prepravu tovaru druhému odberateľovi, ide o tzv. nepohyblivú dodávku. Pohyblivá dodávka je dodávka tovaru, s ktorou je spojené odoslanie alebo preprava tovaru. Všetky ostatné sú nepohyblivé dodávky a miesto dodania určuje podľa § 13 ods. 1 písm. c) zákona o DPH.

7. Pohyblivou dodávkou je dodávka od nemeckých dodávateľov slovenskému odberateľovi, prvá dodávka bola pohyblivou, pretože preprava tovaru začala v Nemecku u nemeckého dodávateľa a skončila v Maďarsku, odkiaľ bola už nepohyblivou dodávkou a išlo o dodávku medzi žalobcom, teda slovenským daňovým subjektom, ktorý dodal tovar - stroje maďarským spoločnostiam. Nemecké dodávateľské spoločnosti vystavili žalobcovi ako odberateľovi faktúry bez dane, pretože dodanie tovaru je oslobodené od dane, ktorú skutočnosť zaznamenali v súhrnnom výkaze u správcu dane. Žalobca tvrdil, že nebol povinný odvieť daň na Slovensku, v tom prípade sa však mal zaregistrovať v Maďarsku, v štáte druhého odberateľa, pretože tam mal zdaniteľný obchod - nadobudnutie tovaru z iného členského štátu, kde teda získal právo disponovať s tovarom, preprava tovaru sa skončila a následne mal potom fakturovať tovar kupujúcemu z Maďarska ako odberateľovi, ale z DPH platnej v tom čase v Maďarsku. Aby sa žalobca ako prvý odberateľ nemusel registrovať v členskom štáte druhého odberateľa, t. j. v Maďarsku pri trojstrannom obchode, daňová povinnosť sa prenáša na kupujúceho v krajine druhého odberateľa, a teda v Maďarsku. Zákon o DPH pre takýto postup stanovuje podmienky, a to že platiteľ dane v členskom štáte prvého odberateľa musí do súhrnného výkazu uviesť dodanie tovaru do iného členského štátu (osobitným symbolom trojstranného obchodu) a zároveň na faktúre uviesť identifikáciu pre druhého odberateľa a správcu dane, že ide o trojstranný obchod. Žalobca si zákonné povinnosti nespĺnil, považoval ich za formálne nedostatky nič nemeniace na splnení podmienok pre trojstranný obchod podľa § 45 ods. 1 zákona o DPH a následne podľa daňového priznania účtovníctva evidencie a DPH dodal tovar s oslobodením od dane. Správca pri posúdení zdanenia nadobudnutia tovaru v Slovenskej republike postupoval v súlade so zákonom o DPH, uplatňujúc základný princíp určenia miesta nadobudnutia tovaru z iného členského štátu, Maďarska, a teda že tovar mal byť zdanený v členskom štáte, v ktorom sa skončila preprava. Žalobca pri objednávke tovaru z Nemecka použil pridelené slovenské identifikačné číslo pre daň a dal pokyn dodávateľovi na prepravu tovaru do Maďarska. Nemeckí dodávateľia podľa údajov systému VIES označili dodanie tovaru do iného členského štátu v súhrnnom výkaze za november 2014, uplatnili si tak réžiu oslobodenia od dane a mali k dispozícii slovenské identifikačné číslo DPH, pod ktorým žalobca objednal tovar. Povinnosť zaplatiť daň vznikla žalobcovi v Maďarsku, kde však nebol registrovaný pre DPH, nemal tak možnosť odpočítania dane v Maďarsku. Žalobca nemá právo na odpočítanie dane z nadobudnutia tovaru v Slovenskej republike, pretože tovar nepoužil pre zdaniteľné obchody. SD EÚ v rozsudkoch č. C-536/08 a č. C-539/08 vyslovil, že ak by sa právo na odpočet dane v takom prípade priznalo, mohlo by dôjsť k narušeniu základného princípu DPH, keďže zdaniteľná osoba, ktorej sa priznalo právo na odpočet by už nebola motivovaná preukázať zdanenie dotknutého nadobudnutia tovaru v rámci spoločenstva, kde došlo k ukončeniu, odoslaniu alebo prepravy. Presentované názory podporil poukazom na závery vyjadrené v rozsudku ESD C-245/04, EMAG zo 6. apríla 2016.

2.

8. Proti rozsudku krajského súdu podal kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej len „kasačný sťažovateľ“), ktorú podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP založil na argumentácii, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon, pretože nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania uskutočňovať procesné práva v miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ťažiskovým argumentom podľa kasačného sťažovateľa bolo splnenie podmienok pre trojstranný obchod podľa § 45 ods. 1 zákona o DPH. Nesprávne však vykázal dodanie tovaru do iného členského štátu podľa § 80 ods. 1 písm. a) zákona o DPH, ktoré mal správne vykázat podľa § 80 ods. 1 písm. c) zákona o DPH, v nadväznosti na formálne pochybenie však mali správne orgány podľa § 3 ods. 6 daňového poriadku vec posúdiť ako trojstranný obchod, s ktorou námietkou sa súd nezaoberal. Zdôraznil ustálenú judikatúru Súdneho dvora EÚ, podľa ktorej pokiaľ sú splnené hmotnoprávne požiadavky, nesplnenie niektorých formálnych požiadaviek nemôže narúšať základnú zásadu neutrality DPH. Prax trestajúca nedodržanie

účtovných povinností a povinnosti daňového priznania zdaniteľnou osobou ide nad rámec potrebného na dosiahnutie cieľa Smernice Rady 2006/112/ES (napr. rozsudok SD EÚ v spojených veciach C 95/07 a C 96/07, Ecotrade bod 63, bod 67). Z rozhodnutia vyplýva, že k dodaniu tovaru v rámci spoločenstva nesporne došlo a zo zásady daňovej neutrality vyplýva, že na priznanie oslobodenia od DPH, ak sú splnené hmotnoprávne požiadavky, aj keď zdaniteľné osoby nedodrжали určité formálne požiadavky. Inak by tomu bolo len v prípade, ak by porušenie týchto formálnych požiadaviek viedlo k neschopnosti predložiť určitý dôkaz o tom, že hmotnoprávne podmienky boli splnené (rozsudok SD EÚ vo veci C 146/05, Collée bod 31), ak žalobca sumu trojstranného obchodu v súhrnnom výkaze neoznačil pod osobitným symbolom trojstranného obchodu a na faktúre neuviedol identifikáciu pre druhého odberateľa a pre správcu dane, že ide o trojstranný obchod, išlo len o formálnu vadu, nič nemeiacu na skutočnosti, že podmienky pre trojstranný obchod podľa § 45 ods. 1 zákona o DPH boli splnené.

9. Ak by kasačný sťažovateľ postupoval správne a zdaniteľné obchody aj po formálnej stránke deklaroval ako trojstranné obchody, daňová povinnosť a výsledný vzťah k finančnému rozpočtu by bol rovnaký ako v prípade nesprávneho postupu. Žalovaný sa však v rozpore s § 74 ods. 2 veta prvá Daňového poriadku s uplatnenou argumentáciou nevysporiadal. Rozsudok SD C-245/04 vo veci EMAG nemožno na daný prípad aplikovať, pretože sa zaoberal obchodom prebiehajúcim medzi tromi zdaniteľnými osobami usadenými v dvoch rôznych štátoch, nemohlo tak ísť o trojstranný obchod. Posudzovaný obchod prebiehal medzi tromi zdaniteľnými osobami, usadenými v troch rôznych členských štátoch. Dôvody rozhodnutia vo vzťahu k výroku považoval za protirečivé, nebolo zrejmé či dodávka skončila na Slovensku alebo v Maďarsku, nie je tiež jednoznačný pôvod záveru súdu, že nárok na odpočítanie dane vzniká len v prípade, ak sa dodávky považujú za zdaniteľné obchody na svojom území. Odňatie možnosti konať pred súdom podľa kasačného sťažovateľa krajský súd spôsobil nedostatočným zdôvodnením rozhodnutia. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu je nepochybne požiadavka, aby sa príslušný súd v konaní korektným spôsobom a zrozumiteľne vyrovnal so skutkovými okolnosťami ako aj právne relevantnými tvrdeniami účastníkov konania, ako aj s vlastnými právnymi závermi, vedúcimi k rozhodnutiu. Rozsudok krajského súdu nepovažoval za dostatočne zdôvodnený s tým, že absenciu riadneho zdôvodnenia možno kvalifikovať ako procesný postup znemožňujúci účastníkovi konania realizovať právo na spravodlivý proces v miere, spôsobujúcej porušenie tohto práva. Prvostupňovému súdu vytkol posúdenie, že prvá dodávka je pohyblivou dodávkou, pretože preprava začala u nemeckého dodávateľa v Nemecku a skončila v Maďarsku. Ak totiž správne orgány a súd posúdili dodávky podľa zákona o DPH, je potrebné preveriť nielen začiatok a koniec prepravy tovaru, ale aj postavenie osôb zúčastňujúcich sa na reťazovom obchode. Preprava z Nemecka do Maďarska ani v jednom prípade nebola realizovaná na základe zmluvného vzťahu medzi kasačným sťažovateľom a nemeckými dodávateľmi, výlučne sám žalobca bol zodpovedný za prepravu až do Maďarska. Žalobca už v Nemecku nadobudol právo nakladať s tovarom ako vlastník, a teda v rámci zmluvného vzťahu s nemeckými dodávateľmi išlo o dodanie tovaru bez odoslania alebo prepravy, resp. išlo o nepohyblivé dodávky. Nákup tovaru od nemeckých dodávateľov predstavuje dodanie tovaru bez odoslania alebo prepravy a miestom dodania podľa § 13 ods. 1 písm. c) zákona o DPH bolo Nemecko. Aj keď správca dane vec neposudzoval ako trojstranný obchod, ale ako reťazový obchod, nie sú splnené podmienky pre aplikáciu § 17 ods. 2 zákona o DPH, ktoré ustanovenie predpokladá odoslanie alebo prepravu tovaru, a teda pohyblivú dodávku. Podľa názoru kasačného sťažovateľa z vyjadrenej argumentácie plynie záver, že pri takom posúdení obchodných vzťahov dodanie tovaru nebolo predmetom dane podľa zákona o DPH a kasačnému sťažovateľovi daňová povinnosť nevznikla. Záverom kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 20. septembra 2018, sp. zn. 6S/99/2017, zmenil a rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3.

10. Žalovaný v súvislosti s kasačnou sťažnosťou a namietaným nesprávnym právnym posúdením poukázal na právne názory zhrnuté v stanovisku zaujatom k žalobe, na ktorých naďalej zotrval. Nezistil pochybenie správcu dane v postupe ani v zákonoch, kasačné námietky považoval za neopodstatnené, dokazovanie vykonané správcou dane za dostatočné. Získané dôkazy posúdil v súvislostiach so záverom, že sťažovateľ má povinnosť platiť daň pri nadobudnutí strojov, ale nemá právo na odpočítanie

dane podľa § 49 ods. 2 písm. c) zákona o DPH, vzhľadom na nesplnenie zákonných podmienok. S poukazom na vyjadrené kasačnému súdu navrhol, aby kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

4.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

12. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

14. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

15. Najvyšší súd z pripojeného administratívneho a súdneho spisu zistil, že Daňový úrad Košice vykonal u kasačného sťažovateľa daňovú kontrolu na priznanie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie november 2014. Správny orgán prvého stupňa na podklade záverov vykonanej daňovej kontroly vydal 24. marca 2017 rozhodnutie č. 100526724/2017, ktorým bol podľa § 68 ods. 5, ods. 6 Daňového poriadku vyrubený rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie november 2014, vo výške 12.553,99 eura. Kasačný sťažovateľ napadol rozhodnutie správcu dane odvolaním, na podklade ktorého žalovaný rozhodnutím z 18. júla 2017, č. 101582641/2017 prvostupňové rozhodnutie o vyrubení rozdielu dane podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku potvrdil. Predmetom konania je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. septembra 2018, č.k.: 6S/99/2017-35, ktorým zamietol žalobu daňového subjektu Controlsystem SK, s.r.o., titulom ktorej sa domáhal preskúmania rozhodnutia vyššie uvedeného rozhodnutia žalovaného.

16. Nadobudnutie tovaru v tuzemsku z iného členského štátu

Podľa § 11

ods. 1) na účely tohto zákona sa nadobudnutím tovaru v tuzemsku z iného členského štátu rozumie nadobudnutie práva nakladať ako vlastník s hnutelným hmotným majetkom odoslaným alebo prepraveným nadobúdateľovi dodávateľom alebo nadobúdateľom alebo na ich účet do tuzemska z iného členského štátu.

2) nadobudnutie tovaru v tuzemsku z iného členského štátu je predmetom dane, ak

a) nadobúdateľom je zdaniteľná osoba konajúca v postavení zdaniteľnej osoby, právnická osoba, ktorá nie je zdaniteľnou osobou, alebo zahraničná osoba, ktorá je identifikovaná pre daň v inom členskom štáte, a

b) dodávateľom je osoba identifikovaná pre daň v inom členskom štáte, ktorá dodala tovar za protihodnotu, okrem dodania tovaru s inštaláciou alebo montážou dodávateľom alebo na jeho účet a okrem dodania tovaru formou zásielkového predaja.

Oslobodenie od dane pri trojstrannom obchode

Podľa § 45 ods. 1 zákona o DPH trojstranným obchodom sa rozumie obchod, ak

a) sa na obchode zúčastňujú tri osoby a predmetom obchodu je dodanie toho istého tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený priamo od prvého dodávateľa k druhému odberateľovi z jedného členského štátu do iného členského štátu,

b) osoby zúčastnené na obchode sú identifikované pre daň v troch rôznych členských štátoch,

- c) prvý odberateľ nemá v členskom štáte druhého odberateľa sídlo, miesto podnikania, prevádzkareň, bydlisko alebo sa obvykle v členskom štáte druhého odberateľa nezdržiava a voči prvému dodávateľovi a druhému odberateľovi použije rovnaké identifikačné číslo pre daň,
- d) tovar odoslal alebo prepravil prvý dodávateľ alebo prvý odberateľ, alebo iná osoba na ich účet z členského štátu iného ako je členský štát identifikácie prvého odberateľa do členského štátu druhého odberateľa,
- e) druhý odberateľ použije identifikačné číslo pre daň pridelené členským štátom, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru skončí, a
- f) druhý odberateľ je osobou povinnou platiť daň.

17. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku.

18. Najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Podľa § 3 ods. 1 daňového poriadku pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ďalších zúčastnených osôb. Zásada zákonnosti daňového konania vyplýva z ústavného princípu zákonnosti ukladania daní, ktorý je vyjadrený v čl. 59 Ústavy Slovenskej republiky. V zmysle zásady zákonnosti daňové orgány v daňovom konaní nemôžu chrániť len fiškálne záujmy štátu ako prioritné, ale sú súčasne povinné zachovávať práva a oprávnené záujmy daňových subjektov. Skutočnosť, že daňové orgány majú povinnosť dbať na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ďalších osôb, nie je v žiadnom rozpore s ich povinnosťou chrániť záujmy štátu.

19. Kasačný súd poukazuje na rozsudok SD EÚ vo veci C-245/04, EMAG zo 6. apríla 2016, poskytujúci výklad príslušných ustanovení šiestej Smernice o uplatňovaní DPH pri reťazových obchodoch, a to ustanovení týkajúcich sa určenia miesta dodania pri pohyblivej dodávke tovaru [§ 13 ods. 1 písm. a) zákona o DPH], určenia miesta dodania pri nepohyblivej dodávke tovaru [§ 13 ods. 1 písm. c) zákona o DPH] a uplatnenia oslobodenia od dane pri tzv. intrakomunitárnych dodávkach tovaru (§ 43 zákona o DPH), tzn. dodávke tovaru z jedného členského štátu do iného členského štátu, ktorá je pohyblivou dodávkou tovaru. Základné zásady, vyplývajúce z rozsudku boli premietnuté aj do zákona o DPH, a teda v zmysle príslušných ustanovení zákona dve po sebe nasledujúce dodávky by mohli byť oslobodené od DPH podľa § 43, iba ak by obe dodávky predstavovali súčasne jediný pohyb tovaru v rámci EÚ, čo znamená, že miestom prvého dodania tovaru by bol členský štát začatia prepravy alebo odoslania tovaru a miesto prvého nadobudnutia tovaru by bol členský štát ukončenia prepravy alebo odoslania tovaru a súčasne miestom druhého dodania tovaru by bol členský štát začatia prepravy alebo odoslania tovaru a miestom nadobudnutia tovaru by bol členský štát ukončenia prepravy alebo odoslania tovaru. Ak dve po sebe nasledujúce dodávky tovaru za úhradu vykonané zdaniteľnými osobami, týkajúce sa toho istého tovaru zakladajú jedinú prepravu, alebo odoslanie tovaru v rámci európskej únie, takáto preprava alebo odoslanie môže byť priradené iba k jednej z dvoch dodávok .

20. Nepohyblivé (vôľové) nadobudnutie tovaru tuzemským daňovým subjektom v inom členskom štáte EÚ nemožno považovať za nadobudnutie tovaru v tuzemsku, pretože pojmovým znakom nadobudnutia tovaru v tuzemsku je jeho „fyzické - pohyblivé“ premiestnenie do tuzemska (§ 11 zákona č. 222/2004 Z. z.). R 2/2020.

5.

21. V predmetnom prípade nepochybne išlo pri jednotlivých dodaniach strojov, (nákup a) CNC stroja Miyano Model: BNA-42 MSY2, b) podávača Citizen L12, c) CNC stroja RWT30X CNC/FR) o dve

dodávky tovaru:

1) nemecké spoločnosti (U. GmbH, Esslingen, P. mbH & Co.KG, V. + E. GmbH) dodali tovar slovenskému daňovému subjektu Controlsystem SK s. r. o.,
2) slovenský daňový subjekt Controlsystem SK s. r.o. dodal tovar - stroje maďarským spoločnostiam. Prvá dodávka bola pohyblivou dodávkou, pretože preprava tovaru začala v Nemecku, s ukončením v Maďarsku, a realizovaná bola pod dispozičnou mocou slovenského daňového subjektu Controlsystem SK s.r.o. (Nemecko - Controlsystem SK s. r. o.). Druhá dodávka bola nepohyblivou dodávkou (Controlsystem SK s.r.o. - maďarské spoločnosti). Nemecké spoločnosti vystavili pre Controlsystem SK faktúry bez dane, nakoľko dodanie tovaru je oslobodené od dane a dodanie tovaru uviedli v súhrnnom výkaze u svojho správcu dane. Pokiaľ daňový subjekt tvrdil, že nebol povinný odvieť daň na Slovensku, ako žalovaný v napadnutom rozhodnutí správne skonštatoval, bolo jeho povinnosťou registrovať sa pred DPH v Maďarsku - v členskom štáte druhého odberateľa, keďže v Maďarsku mal zdaniteľný obchod, t. j. nadobudnutie tovaru z iného členského štátu (získal právo disponovať s tovarom, kde sa preprava tovaru skončila) a následne mal fakturovať tovar kupujúcemu z Maďarska s DPH platnou v Maďarsku. Platí totiž zákonné pravidlo, že s cieľom predísť potrebe prvého odberateľa registrovať sa v členskom štáte druhého odberateľa (pri trojstrannom obchode), daňová povinnosť sa prenáša na kupujúceho v krajine druhého odberateľa, a teda v Maďarsku. Zákon pre takýto postup stanovuje podmienky, a síce že platiteľ dane v členskom štáte prvého odberateľa musí do súhrnného výkazu uviesť dodanie tovaru do iného členského štátu (v súhrnnom výkaze označí zdaniteľný obchod pod osobitným symbolom trojstranného obchodu) a zároveň na faktúre uvedie informáciu pre druhého odberateľa aj pre správcu dane, že ide o trojstranný obchod.

22. Podľa § 17 ods. 4 písm. b) zákona o DPH kasačný sťažovateľ v daňovej transakcii vystupoval ako prvý odberateľ a jeho povinnosťou bolo uviesť následné dodanie tovaru v súhrnnom výkaze podľa § 80 zákona, čo neurobil ani v podanom daňovom priznaní. Faktúry predložené kontrolovaným subjektom pre nemecké spoločnosti neobsahovali náležitosti ustanovené v § 74 ods. 1 zákona o DPH alebo smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty v platnom znení alebo slovnú informáciu „dodanie je oslobodené od dane“. Žalobca pokiaľ si uplatnil nárok na odpočítanie dane z tejto dodávky, taktiež nepreukázal, že podľa § 17 ods. 2 zákona o DPH nadobudnutie tovaru bolo predmetom dane v členskom štáte, v ktorom sa skončilo odoslanie alebo preprava tovaru (Maďarsko). Kasačný sťažovateľ tak bol povinný zdaniť nadobudnutie tovaru v tuzemsku bez nároku na odpočítanie dane z nadobudnutia tovaru.

23. Napokon je potrebné poukázať na správnu aplikáciu záverov rozsudku SD EÚ C- 536/2008 a C- 539/2008, dôvodiac ktorými správca dane, žalovaný ako i krajský súd podopreli svoju argumentáciu o nesplnení podmienok kasačného sťažovateľa pre vznik nároku na odpočítanie dane, ak platiteľovi vznikla povinnosť priznať daň z nadobudnutia tovaru v štáte, ktorý mu pridelil IČ DPH a pod ktorým si tovar objednal, pričom preprava tovaru skončila v inom členskom štáte, nemá právo na odpočítanie tejto dane v štáte, v ktorom priznal daň z nadobudnutia. Podľa 35 bodu rozsudku musí byť zaručené zdanenie nadobudnutia tovaru v rámci spoločenstva v štáte, kde skončila preprava tovaru a kde došlo ku konečnej spotrebe. Podľa bodu 40 rozsudku jednou z podmienok na odpočítanie dane je podmienka, že nadobudnutý tovar bude využitý pre účely zdaniteľných plnení platiteľa. Podľa bodu 41 rozsudku ak platiteľ dane zdanil nadobudnutie tovaru v štáte, ktorý mu pridelil IČ DPH a pod ktorým si tovar objednal, pričom preprava tovaru skončila v inom členskom štáte, potom z toho postupu vyplýva, že tovar v skutočnosti nebol dovezený do štátu, kde bola priznaná daň z nadobudnutia. Podľa bodu 44 rozsudku, ak by sa právo na odpočet dane priznalo v štáte, kde neskončila preprava tovaru, mohlo by to viesť k narušeniu potrebného účinku zákona, keďže zdaniteľná osoba (platiteľ), ktorej by sa priznalo právo na odpočet dane, by už nebola motivovaná preukázať zdanenie nadobudnutého tovaru v členskom štáte, kde skončila preprava tovaru. Z vyjadreného je nepochybné, že v prejednávanych daňových operáciách nedošlo len k formálnym pochybeniam v označení oslobodenia od platenia DPH či vyznačenia skutočnosti, že sa jedná o špecifický trojstranný obchod, pretože je nepochybné, že vzhľadom na miesto nadobudnutia tovaru podľa § 17 zákona o DPH, neboli splnené ani hmotnoprávne podmienky vyžadované zákonom o DPH pre oslobodenie daňového subjektu od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu explicitne zakotvené v § 43 tohto zákona. Taktiež podľa názoru

kasačného súdu nebol naplnený ani kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, pretože krajský súd v napadnutom rozsudku presvedčivo, logicky a vyčerpávajúcim spôsobom zodpovedal všetky relevantné námietky, uplatnené kasačným sťažovateľom v správnej žalobe, a to v súlade s požiadavkami kladenými na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 139 ods. 2 SSP, pričom rozhodnutie podporil tiež aplikáciou relevantnej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie.

24. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý mu predchádzal. Pokiaľ súd v rámci súdneho prieskumu zistí, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe nezákonného postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, je to dôvod na jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie.

25. Po vyhodnotení závažnosti kasačných dôvodov kasačného sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 461 SSP konštatuje neexistenciu dôvodu na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti, pretože konanie pred finančnými orgánmi bolo súladné so zákonom a krajský súd postupoval preto vecne správne, keď správnu žalobu daňového subjektu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 18. júla 2017, č. 101582641, podľa § 190 SSP zamietol.

6.

26. O trovách konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR jednomyseľne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.